

Mystiikan tulkitsemiskeskus Avila

Sisällysluettelo

<u>Johdanto</u>	1
<u>1. Ensimmäinen Vaihe: Rakennus</u>	2
<u>2. Toinen Vaihe: Puutarha</u>	2
<u>3. Kolmas Vaihe: Sisääntulohalli</u>	2
<u>4. Neljäs Vaihe: Hissi</u>	3
<u>5. Viides Vaihe: Mystisyyden Traditio. Huone 1.</u>	3
<u>6. Kuudes Vaihe: Itsetuntemus. Huone 2.</u>	5
<u>7. Seitsemäs Vaihe: Portaati</u>	6
<u>8. Kahdeksas Vaihe: Valaistuminen. Huone 3.</u>	7
<u>9. Yhdeksäs Vaihe: Tekojen Maailma. Huone 4.</u>	8
<u>10. Kymmenes Vaihe: Poistuminen ja paluu ulkomaailmaan</u>	9
<u>Sanasto:</u>	10

Johdanto

Tervetuloa Avilan Mystiikan Tulkitsemiskeskukseen. Keskuksen visiona on herättää kävijässä mystiikan kaikkialla läsnäolevuus ja pysyvyys; mahdollisuus kokea mystisyys osana hengellisyyttä nykyajassa. Aikaan ja paikkaan sitoutumattomuuden tunnelmaa olemme pyrkineet edesauttamaan Keskuksen fyysisten rakenteiden välityksellä, jossa sekä sisältö että ympäristö ovat mystisen tradition inspiroimia.

Lukuisat erityyyliset mestaritaiteilijat ovat suoneet oman taiteenlajinsa inspiraation lähteiden synnyttää Avilan ainutlaatuisen, ajattoman tilan, jossa kävijä voi kokea sisäisen ja ulkoisen maailman vuoropuhelun. Lähteinä ovat arkkitehtuurinen leikki ja draama, maalaukset, veistokset, taideteokset, design, musiikki, valo, pimeys, äänet, materiaalit, sanat ja runot.

Keskus on tämän vuoropuhelun tapahtumapaikka, kuin kartta josta näkyy merkityt vihjeet. Vuoropuhelun heräämiseksi, tulee sinun, kävijän, olla halukas kahdenkeskinen keskustelukumppani, joka toimii tulkkina sisäisellä tutkimusmatkalla kulkiesasi Keskuksen läpi. Tämä teksti ohjaa sinut toisiansa seuraavien vaiheiden lävitse, jotka seuraavat noviisien johdattamaa polkua heidän mystisellä matkallaan labyrintin läpi.

Avilan Mystiikan Tulkitsemiskeskuksessa voi kokea universaalien mystiikan käsitteiden lyhyen oppimäärän — lisäksi paikka itsessään on mystiikan traditioiden inspiroima.

Keskus metafoorisessa ainutlaatuisuudessaan hehkuu kaikkien aikojen ja kulttuurien mystiikkaa ja siten sitä on mahdoton määrittää yksittäisinä suureina; se on arkkitehtuurin, maalausten, veistosten, taideteosten, musiikin, valojen ja varjojen, äänien, materiaalien sekä runouden yhteensoittoa. Keskuksen rohkeana tavoitteena on tuoda mystisyys modernin maailman ihmiselle hyödyllisenä mahdollisuutena, joka vastaa nykypäivän tulkintoihin.

Keskuksen tarkoitus, vuoropuhelu, puhkeaa kukkaan vasta kävijän läsnäollessa, hänen matkatessaan teosten keskellä, tutkimusmatkalla myös itseään etsien.

1. Ensimmäinen Vaihe: Rakennus

Vierailu Avilan Mystiikan Tulkitsemiskeskukseen on suunniteltu kymmeneksi vaiheittaiseksi askeleeksi seuraten Pyhän Ristin Johanneksen kymmentä eri astetta. Näiden kymmenen ainutlaatuisen vaiheiden erilaiset ydinolemukset sekä intensiteetit synnyttävät Avilassa koettavan tunnelmien kirjojen kokonaisuuden.

Ensimmäinen Vaihe on itse rakennuksen synnyttämä kokemus. Sijainti kaupungin muurin ulkopuolella, vanhan Kristillisen ja vanhan Juutalaisen kaupungin rajalla, luo Keskukseen näiden kulttuurien väliseksi symboliseksi sillaksi. Keskus on muotoiltu kaupungin muurin muotoa mukailevaksi, pitkänomaiseksi suorakulmioksi, kuin nämä kaksi kaksitoisiaan vaalien pitäisivät yllä hengellistä dialogia menneen ja nykyisyyden välillä.

Rakenteet sekä sijainti syventävät mystiikan universaalien luonteen vaikuttavuutta täällä: Amblésin Laakso laakeudessaan on hellästi mutta vahvasti Avilan kaupungin selkeämuotoisen muurin syväilyssä. Konstaleimattomuus näkyy myös sisällä käytetyissä materiaaleissa; puuta, sementtiä, hampua, kalkkia, rautaa, vettä...

2. Toinen Vaihe: Puutarha

Kiireen täyttämältä kadulta pääsemme rauhalliseen puutarhaan. Vaikka näitä kahta erottaa vain portti, olemme ylittäneet kynnyksen. Mukulakivistä iskeytyvän liikenteen kumu vaimenee ja saavumme kivipuutarhan äärelle.

Valkoisen soran päälle vierekkäin asetetuista kalkkikivistä muodostuu symbolinen labyrintinomainen metsä. Siellä täällä seinissä näkyvät punakat saviruusut kuvaavat tekijänsä Yolanda Tabaneran mukaan "luonnon sirpaleita ihmisen muokkaamassa maailmassa". Muotoiltujen kivipuiden lomassa on myös mystisyyteen viittaavia portteja kutsuen jatkamaan tutkimusmatkaa.

Tämä on käännekohta. Kävijän muuttuessa tutkimusmatkailijaksi hän havahtuu mystiikan ytimen olevan ihmisessä uinuvana ja kuinka tämän sisäisen maailman voi herättää eloon ja kuinka se voi ilmetä ollessamme yhteydessä tähän luonnosta muokailtuun maisemaan.

3. Kolmas Vaihe: Sisääntulohalli

Toinen ovi johtaa rakennuksen sisääntulohalliin, valmistavaan tilaan, joka mystiikan synteisien kuvittamin paneelein varustaa meidät matkaanlähtövalmiiksi.

Saavumme *sisään* Pyhän Ristin Johanneksen runoin:
»Ja saavuin sisään, minne, sitä tiedä en...»

Mestari Eckhartin kolme sanan:
»Rakkaus, tieto, toiminta»

Ja Keskukseen ytimekkään mystiikan määritelmän saattelemana:
»Mystisyys on elämäntapa sekä tiedon tie, jonka voi saavuttaa ja kokea sisäisen etsinnän ja muuttumisen kautta.»

Zen filosofian mukaan valaistukseen johtaa 84 000 tietä, jokainen yhtä henkilökohtainen ja ainutlaatuinen kuin kukin mystikoistakin. Tämä tieto mielessämme olemme valmiit tutkimaan Keskukseen ja aloittamaan sisäisen matkamme.

Hallista etenemme neljään huoneeseen.

Ensimmäinen huone on omistettu mystiikan tradition perushistorialle. Seuraavat kolme huonetta on järjestetty hyvin tunnetun Sienan Pyhän Katariinan luokituksen mukaan: »Yksi huone olkoon Sinulle, yksi huone olkoon Jumalalle, yksi huone olkoon Maailmalle.»

Pyhän Ristin Johanneksen huone on heijastus Sielun Mustasta Yöstä ja paikka, joka on pyhitetty itsensä tuntemiselle. Se on Mystisen Yhteyden Huone, maailman toiminnallisuuden aistimisen viestinväline.

4. Neljäs Vaihe: Hissi

Astumme hissiin sisään. Olemme kirjaimellisesti lähteneet matkalle Minämme sisäiseen valtakuntaan. Hissin viedessä meitä alaspäin havahdumme laskeutuvamme sydämemme syvimpiin ja salatuimpiin sopukoihin, sillä kukapa olisi niin uskalias että aloittaisi nousun ennen kuin on laskeutunut tarvittavalle lähtötasolle? Laskeudumme maahan, josta me kaikki lähdemme, alkulähteellemme, jonka nöyrästi tunnistamme. Tämä on lyhyt hetki, hiljainen, täynnä odotusta. Kukaan ei puhu. Tiedämme löytävämme jotain – ehkä Itsemme.

5. Viides Vaihe: Mystisyyden Traditio. Huone 1.

Olemme nyt ensimmäisessä huoneessa, rakennuksen uumenissa, jossa maa sekä alkaa että loppuu. Maan geologista ydintä merkitsemässä tilaa reunustaa vulkaaninen maaperä, joka muistuttaa mystiikan ympäröineen ihmistä ammoisista ajoista nykypäivään saakka. Mystiikan ikuisen luonteen lisäksi täällä voi aistia Avilan historiallisen ja symbolisen tärkeyden mystisyyden tunnusomaisimpana kaupunkina Espanjassa. Matkamme tradition halki alkaa nyt, Avilassa.

Seinälle on ripustettu tietoa Avilan kolmesta suuresta mystikosta; Juutalainen Kabbalisti Moises de León, Avilan Teresa ja Pyhän Ristin Johannes.

Muinaisista shamaanien mystiikan muodoista lähtien mystisyys on läsnä kaikissa uskonnoissa — toisinaan ristiriidassa muodollisen, institutionaalisen uskonnon kanssa — sekä kaikessa pyhää merkitsevissä paikoissa, kuvissa, teksteissä, henkilöissä. Taolaisuus, Buddalaisuus, Kabbala, Eleusiniaiiset mysteerit, Sufismi, Kristinuskko, maalliset ja heterodoxiset liikkeet ovat kaikki elementtejä siinä monimuotoisessa ja ainutlaatuisesta kokemusmaailmassa, jossa mystisyys ilmenee.

Huoneen seiniä peittää mystisyyden symbologia.

Oikealla puolella on neljä seinäsyvennystä, joista kaksi ensimmäistä on luonut taidemaalari Jesús Peñamil ja kaksi jälkimmäistä taidemaalari Almudena Mora.

Seinäsyvennyks 1 on omistetty **Mystiselle Kokemukselle**

Vanhan käsikirjoituksen mukaan rakennettu talo kommunikoi pilvikartan kanssa **ti-kapuun** välityksellä. Tämä on intiimi, kokeellinen linkki fyysisen ja spirituaalisen maailman välillä. Mystisyyden ajaton pulssi tarjoaa ihmiselle mahdollisuuden ylittää henkilökohtainen kokemusmaailma ja kokea olevansa osa kaikkialla olevaa mystisyyttä.

Seinäsyvennyks 2:ssa on mainintoja **Sanasta ja Hiljaisuudesta**

Kirja, älyllisen prosessoinnin — sanojen — varsinainen säilö, josta kirjan lehdet ja sanat lähtevät lentomatkalleen, ehkäpä, hiljaisuuteen.

Sanat valaisevat hämäränpeitossa olevia vaikeatajuisia aiheita. Hiljaisuus on mystisen sanan viimeinen määränpää. Hiljaisuus on sanojen kuolema ja samalla sanojen synty paikka.

Seinäsyvennys 3:ssa on **Symboleita**.

Ylimpänä on, symbologian kielen mukaisesti, **Puu**, kaikkien mystisten traditioiden ydin. Avain, joka avaa portit toisiin tietoisuuden tiloihin, edessä odottavaan tehtävään.

Mystinen ilmaisu saa muotonsa symboleissa. Ne ovat siten aineellisia tai verbaalisia ilmaisuja, jotka jatkavat siitä, mihin sanojen ilmaisukyky loppuu — symbolit ovat sa-noinkuvaattoman ääniä.

Seinäsyvennys 4 on **Mystisen Tradition ja Kunnioituksen** muistutuksena **Peilit**: ajan ja olemisen monimuotoisuus, mielikuvitus joka monistuu ja integroi it-sensä maailmaan, mystisen avioliiton yhteen liitetyt kädet...

Mystiset traditiot kunnioittavat toinen toistaan, ne etsivät samaa ydintä ja yllittävät maalliset intressit.

Murciassa syntynyt mystikko Ibn'Arabi kirjoitti:

»Sydämeni sisältää kaikki muodot . . .»

Lauseesta henkii kaikkien muodollisten dogmien poissaolo ja huomautus sydämen hyveellisyydestä — mielenkiintoisesti osuvana ja ajankohtaisena juuri tänä aikana, joka jatkaa uusien mahdollisuuksin avautumista mystiikalle modernissa maail-massa.

Seinäsyvennyksiä vastapäätä, huoneen vasemmalla, symbolit kohoavat huoneeseen 2, johon ne häviävät.

Ensinnä näemme hampusta ja palmusta Yolanda Tabaneran tekemän **Harson**, joka verkonomaisena punoutuu yläkerroksesta alas.

Harson avoin kuvionti sekä peittää että paljastaa samassa mitassa. Sen monet päällekkäiset tasot viittaavat tähän mystiikan universaaliin yhtäläisyyteen: ulkomuo-dot kätkevät asioiden todellisen ytimen eri kuoriensa verhoon.

Seuraavaksi näemme **Elämän Puun**. Tämä Maailman Akseli (Axis Mundi) on maan ja taivaan välinen suora linkki. Puu, joka työntää juurensa syvälle kaikkiravitsevaan äiti maahaan allansa ja kurottaa oksansa kohti loputonta taivaalla yllänsä, toistaen Moisés de Leonin sanoja: *»Elämän Puu kurottuu ylhäältä alaspäin auringon sitä säteillään kaikkialla valaisten.»*

Kristinuskon traditiossa Risti tehtäisiin Elämän Puusta, joka Raamatussa on sekä Pa-ratiisista että Golgatan vuorelta löytyvä Tiedon Puu.

Fray Luis de Granada sanoi *»Ristipuun hedelmät . . . kaikki spirituaalinen hyvä, kaikki parannuskeinot ja apujoukot . . . kaikki tulevat tästä ylistettävästä Puusta.»*

1900-luvulla monet tunnetut kirjailijat, mystikot ja tiedemiehet ilmaisivat uudelleen-heränneen kiinnostuksensa Puuhun symbolina. Nämä modernin ajan esimerkit hei-jastuvat puusta alaspäin vieviä oksia kehystävissä paneeleissa sekä sen takana ole-vassa seinämaalauksessa.

Huoneen perimmäisessä päässä, kävijää vastapäätä kuulemme virtaavan veden ja näemme köyden. Vesiputouksen musiikki muistuttaa vuoristojoen solinasta, joka myös tulee ylhäältä alaspäin. *»Oi kristallinen lähde»* — sanoo Pyhän Ristin Johannes, usein palaten kuvaukseen: *»Hyvin tunnen ma virran alkulähteen, vaik' siel' mis' on yö.»*

Köysi nousee kohtisuoraan ylös, liikkuvana pakopisteenä, hieman rikki kuluneena ikään kuin kuuluttaen sen läheisyydessä vallitsevasta epäjatkuvuudesta. Nousu ei ole helppo, ja toisin kuin miltä näyttää, se ei myöskään ole suora.

Jatkamme tutkimusmatkaa. Karu portaikko edessämme kutsuu meitä nousemaan seuraavaan vaiheeseen.

6. Kuudes Vaihe: Itsetuntemus. Huone 2.

Pyhän Ristin Johanneksen Sielun Musta Yö, yksinäinen lintuhuone. Tutkimusmatkamme puolivälissä olemme saavuttaneet matkamme sydämen. Musta yö on matka, jonka kaukainen päämäärä on sisäinen olemuksemme.

Aloitamme tämän huoneen tutkimisen vasemmalta, missä viimeinen laskos Harsosta katoaa ylös loputtomaan. Muutaman askeleen eteenpäin otettuamme näemme kuinka Puun juuret aukeavat edessämme laajana orgaanisena verkostona. Juurakoissa voi nähdä muutamien tunnettujen mystikkojen nimet. Nimiä on kaikista kulttuureista, uskomuksista ja aikakausilta todistamassa mystisyyden kaikkialla läsnä olevuutta.

Plotinuksen sanoin: *»Jumala täyttää kaiken»* — *»Iovis omnia plena.»*

Oikealla näemme neljä seinäsyvennystä, tekijänään Jesus Peñamill.

Seinäsyvennys 1: Pyhän Ristin Johannes

Teollisessa valmistusprosessissa käytettävän sulatusuunin tuli ja savu kuvaavat ulkoisesti sitä muutosta, transformaatioita, joka tapahtuu aineiden valmistusprosessissa. Ihmisessä tapahtuvaa sisäistä muutosprosessia Pyhän Ristin Johannes kutsui mystisten tikapuiden kymmeneksi jumalallisen rakkauden asteeksi.

Seinäsyvennys 2: Yksinäiselle Linnulle asetetut ehdot

Siivitetty talo herättää eloon ne voimat, jotka saavat mystikon jatkamaan matkaansa. Näitä liikkeellepanevia voimia kuvaa yksinäinen lintu, joka sisäisen voimansa löytäen imee itseensä ympäröivän luonnon voimaa. Teksti kertoo etsivälle sielulle, yksinäiselle linnulle, ehdot jotka sen on täytettävä.

Seinäsyvennys 3: Hyveellisyyden merkitys

Kultaisten lehdien ja akasiapuun päällä oleva kolmio kuvaa mystikon tien iloja ja kärsimyksiä. Pyhyyttä voi lähestyä vain okaista polkua kulkien.

Hyveellisen elämän harjoittaminen vapauttaa sielun ja sallii tahdon hallita ruumista.

Rakkaus, nöyryys, runous, hiljaisuus ja yksinolo vahvistavat tahtoa kohti hengen sääntöjä ja aistien hallintaa. Novisiin hyveellisyyden tiellä kohtaamat okat valmistavat mystikon henkiseen ja ruumiilliseen muutokseen, transformatioon. Pyhän Johanneksen sanoin: *»hän sai maistaa kunnian ja rakkauden ihanaa yltäkylläisyyttä, tuntien rakkauden merien villinä tyrskyävän sisällään . . . sielunsa noustessa . . .»*

Seinäsyvennys 4: Salaiset tikapuut, sisäinen etsintä

Tikapuut ja pilvet: yksinkertaisuus, syvyys. Nousu kivun tulikokeesta pilvien pehmoisuuteen: *»Henkistä siunausta on kahta laatua: hellivää tai kivuliasta»*, muistuttaa jälleen Pyhän Ristin Johannes.

Seinustalla näemme rakkauden tikapuiden salaiset askelmat.

Jo kokeneina tutkimusmatkailijoina, huoneen lämpimässä hämärässä, sukellamme yhä syvemmälle Keskukseen ja omaan sieluunne. Edessämme oikealla suuri projekti peittää seinät. Tuskin kuultavissa oleva tuulen henkäys liikuttaa oksia. Puut keinuvat haltioituneesti mitä vienoimmassa tuulenvireessä.

Salaiset tikapuut, täydellisyyden tie. Kahdeksan eri kokoista, sisältä valaistua, kuutiota. Kutakin ensimmäistä kahdeksaa astetta kuvaava sana: Tyhjyys, Etsintä, Toiminta, Vahvuus, Jumalan nälkä, Valo, Uskallus, Kohtaaminen.

Kuutiot ovat Esther Pizarron töitä. Kukin kuutio kuvaa luontoa: kiviä, nurmea, vettä, pilviä . . . jotka kaikki ovat yhteydessä toisiinsa ja neurologisen verkoston tavoin muodostavat topografisen kartan, luoden mieleemme aarrekartan omaan tiedon etsintäämme.

Seinän vieressä on puinen penkki. Tämä on paras hetki istahtaa. Olemme jättäneet ajan taaksemme. On vain hiljaisuus, mietiskely. Tyhjennämme itsemme sisältä. Tämä itsemme nollaaminen on muutoksen askel — askel kohti lähdettä. Pian on tuleva täyttymys. Tunnustamme todellisen itsemme — nöyrinä.

Levänneinä ja lohdutettuina jatkamme matkaamme edessä olevaan halliin. Huoneen perällä on puinen pilari sekä lasi vettä: alkuvoima ja läpinäkyvyys. Veden aluttomuus ja loputtomuus keinuttavat meitä tietoisuuteen elävistä, liikkuvista virroista — puroista, meristä, elämästä . . .

7. Seitsemäs Vaihe: Portaat

Olemme kiertäneet ympyrän ja saavumme takaisin portaikkoon. Yhä varjojen hämärtäminä alamme hahmottaa valon kajon, läpikuultavan valoisuuden, joka ohuen silkkiharson kaltaisena meitä ympäröi. Tämä on kapeikko pimeydestä kirkkauteen.

Jälleen Pyhän Johanneksen ääni saattaa askeleitamme: *»Toivo on sielun musta yö ja vaik' se sielun sumentaa, se pimeydessä valaisee: mitä enemmän se tummuu sitä enemmän se itsestään valoa antaa.»*

Portaikko on kaksiosainen, joista jälkimmäinen on valoisampi ja avautuu kolmannen huoneeseen: Unionin Huoneeseen. Portaikon osat jakaa kapea, tyhjä kulkuväylä, jossa on neljä yhtä lailla tyhjää seinäsyvennystä. Unionin voi saavuttaa vain absoluuttisesta tyhjyydestä.

8. Kahdeksas Vaihe: Valaistuminen. Huone 3.

Olemme saapuneet salaisten tikapuiden valoisaan tilaan, yhdeksännelle ja kymmennelle asteelle. Mystisen Unionin ja Transformaation asteille.

Tutkimusmatkaaja on tullut yhdeksi päämäärän kanssa — he ovat yksi ja sama.

Valo tunkeutuu tilaan seiniin tehdyistä raoista elävän elementin kaltaisena. Nämä yksisuuntaiset ikkunat suodattavat kaikki ulkopuoliset kuvat, laskien sisään vain valon. Vain valkeus lankeaa sisään, tuo häikäisevän puhdas kirkkaus, niin Pyhän Ristin Johanneksen rakastama.

Sanoo Pyhä Johannes: *»Tarkoitamme sitä korkeinta täydellisyyden astetta, jonka voimme elämämme aikana tavoittaa, transformaatiota jumaluuden yhteyteen. Jumalan tarkoitus on saattaa meidät osaksi pyhyyttä osallistumalla häneen: aivan kuten tuli muuttaa kaiken tuleksi, Hän voi muuttaa kaikki pyhäksi.»*

Seuraavaksi näemme kaksi kristallikuutiota

Kuutioista ensimmäinen on täytetty hissikuilun sementtiseinillä. (The first is filled by the cement walls of the elevator's cage ??? Molempia pintoja pitkin kiemurtelee viivoja? köysiä? uurteita? ??? Both surfaces are criss-crossed by lines ???) Tulkintoja ei ole, ei selityksiä tarjolla. Tämä on runollinen sana, mystinen sana, joka hiljaisuutta ympäröi, aivan kuten meidät sisäänsä sulkeva tila, joka ei tarvitse jotain tunnettua sisältöä ollakseen merkityksellinen.

Toinen lasikuutio on huoneen keskellä. Kuution sisällä, katosta riippuvan kaapelin varassa, roikkuu iso kivi hiekkakumpareen yläpuolella. Näemme tämän kuution sisällä olevan tyhjän tilan läpi — täydellinen vastakohta edelliseen kuutioon.

Installaatio symboloi Luojan ja ihmisen välistä iankaikkista jännitettä. Kivi on pysyvä ja iankaikkinen. Ihminen hiekanjyvän kaltainen, katoavaa pölyä ja tuhkaa.

Kuution lasiin on kiinnitetty tekstejä, jotka näyttävät olevan kuution sisällä — kutakin sivua kykenee lukemaan vain sen vastakkaiselta puolelta. Nämä tyhjyyden sylissä uinuvat lauseet leikkivät katsojansa silmien edessä. Lauseesta toiseen vaihtuen ne häilyväisyydellään pitävät lukijansa mystisyyttä etsimässä.

Pyhän Ristin Johannes, Juan Ramón Jimenez, Masur al-Hallaj, José Angel Valente, Maria Zamabrano, Shogaku, Michel de Certeau, Octavio Paz, Allen Ginsberg, Pyhä Teresa . . . heidän syvästi liikuttavat, hellät sanat lämmittävät sydäntämme.

Huoneen perällä oikealla, Luis Gonzalez Adalidin tekemät three estelae ??? seisovat kunnioitusta herättävinä ja paradoksaalisina, olemuksensa vailla yhtään merkkiä tai viestiä. Ne ovat ei-minkään metafooria, metafysisiä päättymispisteitä.

Edmond Jabésin sanat valaisevat niiden karun voimakasta olemusta:
»*Ei-mikään on avain tuntemattomaan.*»

Kuljettuaan tämän valon täyttämän tilan ja siten Keskuksen korkeimman kohdan kautta, tutkimusmatka vie alaspäin. Alapuolellamme meitä odottaa maailma. Meitä muistutetaan siitä, että transformaatio ei ole mystisyyden perimmäisyys, vaan korkein päämäärä ovat teot. Transformaation askel on edellytys pystyäksemme ylittämään rajamme, jotta kykenemme saattamaan kokemuksemme teoiksi.

9. Yhdeksäs Vaihe: Tekojen Maailma. Huone 4.

Maailmaan palaaminen. »*Jalo mies matkasi kaukaiseen maahan valloittaakseen kuningaskunnan ja hän palasi.*» – Eckhart.

Mystikko ei voi tietää miten toimia oikein maailmassa ennen kuin on saavuttanut sisäisen transformaation. Mestari Eckhart opetti aiheesta seuraavasti: »*Alastomuus, köyhyys, ettei omista mitään, olla tyhjä ja paljas, on se mikä luontomme muuttaa.*»

Laskeutuessamme portaita alas jätämme taaksemme muutosten maailman ja saavumme neljänteen huoneeseen, tekojen maailmaan. Hyvien tekojen, hyvin tehtyjen töiden, jatkuvan toiminnan maailmaan.

Oikealla näemme Almudena Moran tekemät neljä seinäsyvennystä. Kunkin teoksen mietiskely toimii valmistavana vaiheena edessämme olevalle työlle ja teoille.

Seinäsyvennys 1: Teoista tulee välineitä

Käsin kirjoitettu teksti, pyörä kääntymässä . . . toiminta, lahjoitus, työn teko: ajan kulun prosessi, ajan syklinen luonne.

Löydettyään tiensä takaisin luonnon sisimpään olemukseen, mystikon olemus on jälleen yhtä luonnon olemuksen kanssa. Nyt, jälleen, näissä kahdessa ei ole mitään niitä erottavaa.

Ajatus, sana ja teko ovat mystikolle yksi ja sama asia.

Seinäsyvennys 2: **Mystinen elämä**

Kirja, triangeli, maailma, viisaus, nouseva kolminaisuus, tieto . . .

Mystikon ensimmäinen tehtävä on mystisyyden periaatteiden harjoittaminen. Harjoittamisesta kehittyy tietoisuus laajemmasta maailmasta, viisaudesta, sanoista ja tavoista. Sen kautta on mahdollista löytää ja ymmärtää se viisaus, jota hän tämän polun valitessaan lähti etsimään.

Seinäsyvennys 3: **Päivittäinen työ**

Ikkuna, kirjoitus, kulta. Mahdollisuudet: jälleen sana sekä valo, ynnä jumalallinen viisaus. Kaikki se mitä etsimme ja sen löytämisen mahdollisuus.

Päivittäinen työ on yksi osa mystikon ponnisteluita. Hänen mottonsa onkin: 'Hyvin tehty työ.'

Pyhä Teresa kuvaa mystisen kokemuksen ja mystiikan harjoittamisen sulautuvan yhteen työn välityksellä: *»Tässä henkisestä avioliitossa syntyvä hedelmä on työ, aina työ.»*

Seinäsyvennys 4: **Projektio ja merkityksellisyys**

Kasvot, kirjoitetut sanat, kuppi sydäntä symboloimassa, triangelit veden kaltaisena putoamassa. Olevaisuuden yltäkylläisyys. Laajentuminen.

Mystikon teot saavuttavat merkityksensä vasta kun ne tekojen kautta projisoituvat ja siten vaikuttavat toisiin. Transformoitumisen tahto mahdollistaa mystikon muuttua myös ympäröivää maailmaa.

Seraavaksi näemme kuudelle valkokangaalle heijastettavan kuutta eri videokuvaa, joista neljä on värillisiä ja keskimmäiset mustaa ja valkoista. Värikuvat esittävät niitä erilaisten maailmojen runsauden kirjoja, joissa ihmiset elävät elämäänsä: Luonnon neitseellistä kauneutta; urbaanin maailman kakofoniaa; miljoonakaupunkien tungosta: nykyisten valtauskontojen pyhien rituaalien moninaisuutta; pidättyväisyyttä ja traagista kärsimystä kasvoilla, jotka kuvastavat keskitysleirien kauheutta, vierellään kuva koulutytöistä valmiina syöksymään maailman pyörteisiin.

Keskinäyttämöllä C.T. Dreyerin filmit (Diaes Irae, Gertrud ja Jeanne d'Arc) kuvaavat sitä tulieluista ihmisistä huokuvaa hätkähdyttävän valtavaa voimaa, kun he palavin sydämin etsivät totuuttaan muuttuvan maailman keskellä. Kuvien viesti on: etsi ja kohtaa; rakkauden halu ja rakkauden löytäminen; ainaisesti uudistuva etsinnän ja kohtaamisen sykli.

Ihmiset jatkavat maailman muuttamista ja uuden luomista maailmassa, joka yhä on täynnä mahdollisuuksia.

Nautimme neljännen huoneen viimeisistä hetkistä ennen pakollista paluuta. Laavasta tehty lattia osoittaa meille suunnan. Jalkamme kohtaavat taas maanpinnan. Suuresta panoraamaikkunasta äkkiä eteemme aukeava katunäkymä palauttaa meidät jälleen takaisin oman maailmamme todellisuuteen.

Daniel Canogarin laavaan tekemä, okapiikkistä oksaa muistuttava teos on viimeisin kohtaamamme päätepiste ennen palaamistamme maailmaan ja sen vaikeuksiin.

Tutkimusmatkamme on tullut päätökseensä. Kohtaamiemme kokemusten muistot säilyvät sisällämme ja saattavat meidät ulkomaailmaan. Kaupunki, liikenne, kadut ja ihmiset, päivittäiset työt ja askareet ja huolet odottavat meitä.

Pysähdymme muutamaksi minuutiksi, katsomme rauhallisina ulos. Muistamme tuleemme sisään ulkomaailmasta ja sinne meidän tulee myös palata . . . mutta ehkäpä aikomuksemme on olla enemmän sitä mitä syvällä sielumme meitä anovasti kutsuu olemaan.

10. Kymmenes Vaihe: Poistuminen ja paluu ulkomaailmaan

Hämmästyttävän lyhyt matka. Kestää vain yhden askeleen verran ja olemme ulkona. Ulkona yhden henkäyksen ajassa!

Lähdemme tietoisina siitä, että jo muutaman sekunnin kuluttua olemme vain yksi ihmismassasta. Olemme nyt ikkunan toisella puolella, takaisin maailmassa, josta emme todellisuudessa koskaan poistuneetkaan.

Viemme muistonaamme viimeisen heijastuksen Miguel de Molinoksen sanoihin pukeutuneena:

*»Kaikkea ei ole sanottu tai kirjoitettu,
joten meidän tulee kirjoittaa maailman loppuun asti.»*

Sanasto:

Mystiikka. [Kreik. *mystikós*: salaperäinen.] Salaperäisyys, selittämättömyys; korostaa sielun välitöntä yhteyttä jumaluuden kanssa.

Geologia. [Kreik. *geo*: maa; *logos*: tieto, sana.] Maapallon rakennetta, koostumusta ja kehitystä käsittelevä tiede.

Pyhän Ristin Johannes. [Engl. *Saint John of the Cross*. Esp. *San Juan de la Cruz*.] Eli 1542-1591. Espanjalainen mystikko ja runoilija. Arvostettu yhtenä suurena länsimaisena mystikkona ja espanjalaisena lyyrisen runouden kirjoittajana. Karmeliittojen reformoija. Paljasjalkaisten Karmeliittojen perustaja. Teokset ja filosofia perustuvat sielun puhdistukseen kärsimyksen ja maallisuudesta irtaantumisen kautta.

Sielun Musta Yö. [Engl. *Dark Night of the Soul*.] Tunnetuin Pyhän Ristin Johanneksen teoksista.